

Протокол

№

гр. София, 11.12.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10228** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,15 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Д. М. (J. M.), ГРАЖДАНИН НА И. – редовно призована чрез адв. К., не се явява, вместо нея се явява АДВ. К., с пълномощно по делото.
ОТВЕТНИКЪТ ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКАТА СЛУЖБА ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В И. – редовно призован, не се явява, представлява се от И. А., на длъжност главен специалист, с юридическо образование в МВнР, представя удостоверение за юридическа правоспособност от 28.02.2024 г.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба от пълномощника на ответника гл. специалист А., постъпила на 21.11.2024 г., с която се моли да бъдат задължени Дирекция „Миграция“ и ДАНС да представят, съставените документи и изразеното становище в резултат на проведената съгласувателна процедура по отказ за издаване на виза тип „С“ на Д. М. от И..

ДОКЛАДВА молба, постъпила на 03.12.2024 г., ведно със становище от пълномощника на ответника гл. специалист А., с която се моли да бъде отменена наложената глоба на завеждащия Консулска служба в ДП – Д. С. П., като отново се твърди, че задължението за извършване на превода не е на административния орган, а на лицето, по искане, на което е започнало административното производство. Със същата е приложено Заявление за издаване на виза и молба от 17.10.2024 г. до заместник-председателя на АССГ, ведно с копие от стандартен формуляр.

СЪДЪТ, преди даване ход на делото намира, че следва да се произнесе по направеното искане за отмяна на наложената глоба на С. П., Завеждащ Консулска

служба при посолството на Република България в И., с определение от 24.11.2024 г. С определение от 06.11.2024 г., съдът е задължил ответника да представи преводи на заявлението за издаване на виза, подадено от Д. М. (J. M.) и на отказа за издаването на такава от 01.08.2024 г., тъй като е констатирано, че двата документа са на английски език. Ответникът е предупреден, че ще му бъде наложена глоба при неизпълнение.

На 21.11.2024 г. е депозирана молба от пълномощника на ответника, с която съдът е уведомен, че задължение за представяне на превод на документите, които не са на български език е на жалбоподателя. Със същата молба е представен само отказът от 01.08.2024 г. за издаване на виза тип „С“.

С определение от 24.11.2024 г. на С. П., Завеждащ Консулска служба при посолството на Република България в И. е наложена глоба, в размер на 200 лв. на основание чл. 91, ал. 1, във връзка с чл. 89, т. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

С писмено становище от 03.12.2024 г., пълномощникът на ответника е поискал отмяна на наложената глоба на С. П., отново твърдейки това, че задължението за изготвяне на превод на документите е на жалбоподателя, а не на ответника.

С оглед на процесуална икономия и неотлагане на делото с определение от 03.12.2024 г., съдът е назначил преводач от английски език, който да изготви превод на заявлението за издаване на виза, тъй като намира, че същото е от съществено значение за спора, поради обстоятелството, че от оспорения отказ не става ясно какъв е типът на визата, който е отказан.

Общозвестно е, че условията за издаване на различните видове виза, съгласно ЗЧРБ са различни, поради което от съществено значение е да се установи за какъв тип виза е кандидатствала жалбоподателката, за да може съдът да прецени законосъобразността на оспорения отказ. Видът на визата, за която е кандидатствала жалбоподателката се установява единствено и само от подаденото заявление, което е на чужд език. Поради тази причина, съдът намира, че ответникът не е изпълнил последователно свое задължение да представи превод на документ, от съществено значение за правилното решаване на спора. Заявлението за издаване на виза не е представено от жалбоподателката в хода на административното производство, за да е негово задължение да изготви превода. Същата само е попълнила заявление по готов образец, прилагайки към него други документи, част от които са на чужд език, но са придружени със съответния превод на български език. По тази причина, съдът намира, че ответникът не е изпълнил задължението си, което е мотивирало съда, с оглед на процесуална икономия да разпорежи служебно изготвянето на такъв превод, натоварвайки АССГ с разходи за заплащане възнаграждение на преводач, поради което съдът намира, че не са налице основания за отмяна на наложената глоба.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на С. П., Завеждащ Консулска служба при посолството на Република България в Д., И., за отмяна на наложената му с определение от 24.11.2024 г. глоба, в размер на 200 лв.

НАСТОЯЩЕТО ОПРЕДЕЛЕНИЕ подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от днес пред ВАС на Република България.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка.
ЮРИСТ А.: Оспорвам жалбата като неоснователна.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

**ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО**

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. М. (J. M.), гражданин на И., чрез адвокат С. К. срещу отказ от 01.08.2024 г. за издаване на виза тип „С“ на Завеждащ Консулската служба при посолството на Република България в И..

В определението, с което е насрочено делото, съдът е счел, че отказаната виза е тип „D“, а не тип „С“, защото с молба от 21.11.2024 г., ответникът е поискал да се изискат от Дирекция „Миграция“ – МВР и от ДАНС документи, изготвени във връзка със съгласувателна процедура по издаването на визата.

След изготвения превод на заявлението за издаване на виза, става ясно, че жалбоподателката е кандидатствала за издаване на виза тип „С“ а не тип „D“.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писмен превод от 10.12.2024 г., изготвен от В. П., преводач от английски език на заявлението и придружителното писмо към него, подадени от жалбоподателката в Посолството на Република България на заявлението за издаване на виза тип „С“. Със същата е приложена справка-декларация по Наредба № Н-1/2023 г.

В залата се явява и назначеният преводач от английски език В. П..

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ВЪЗМОЖНОСТ на страните да се запознаят с превода на документите, представени от преводача.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме възражения по превода.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмения превод на преводача от английски език В. П. на заявление за издаване на шенгенска виза и придружително писмо към заявлението на Д. М. (J. M.). На преводача В. П. ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение в размер на 250 лв. от бюджета на АССГ, съгласно представената справка-декларация по Наредба № Н-1/2023 г., за което се издаде РКО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писма, с идентично съдържание от Дирекция „Миграция“,

постъпили на 06.12.2024 г. и на 09.12.2024 г., с които уведомяват съда, че издаването и съгласуването на виза тип „С“ е от компетентността на МВнР на Република България и съгласувателна процедура не е извършвана.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за СВЕДЕНИЕ представените на 06.12.2024 г. и на 09.12.2024 г. от трето, неучастващо по делото лице, а именно Дирекция „Миграция“ две писма.

АДВ. К.: Аз нямам доказателствени искания.

ЮРИСТ А.: Представям и моля да приемете резултат от извършена съгласувателна процедура в МВнР по Инструкция № КОВ-04-02-351/15.08.2013 г. – това е инструкцията, която по закон се извършва съгласувателна процедура за издаване на виза.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ВЪЗМОЖНОСТ на адв. К. да се запознае с днес представените от юрист А. писмени документи.

АДВ. К.: Не мога да взема отношение, тъй като не става ясно на какво основание е издаден този документ – няма подпис на лицето, което го е изготвил.

ЮРИСТ А.: Това е извлечение от Национална визова информационна система. Справката е издадена на основание инструкция от 2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Същата инструкция е издадена на основание чл. 9е, ал. 2 от ЗЧРБ.

АДВ. К.: Считам, че не следва да се приемат. Не става ясно точно от каква система е това извлечение, кое лице го е изготвило, на какво основание и от кого е поставен допълнителен ръкописен текст.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената днес от юрист А. извадка от визова електронна система като доказателство по делото. Нейната относимост към предмета на спора ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт.

ЮРИСТ А.: Искам да допълня само, че условията за издаване на визи се допълват с наредбата за визите и визовия режим, издадена от МС.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Считам, че постановеният отказ е неоснователен. Това лице, видно и от документите, които е подало е било одобрено за работа, представило си е трудов договор, регистрирано е в Агенция по заетостта, съобразно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Даже, когато външно започна проверката по издаването на визата и неговата кандидатура и другите приложения, лично на мен са се

обаждали, тъй като в декларацията, която фигурира и в заявлението е даден моят телефонен номер, понеже аз така, или иначе работя с този работодател от много време. Аз ли им потвърдих, че лицето го чакат да работи в ресторанта – то е минавало през интервюта. Дори и да е искало първо да отиде в Германия е съвсем нормално. По принцип до България няма директен полет в повечето случаи от И.. Не виждам какъв е проблемът то да отиде някъде другаде и след това да дойде тук. Представени са абсолютно всички документи. Не може просто да се предполага на база това, че някой през някъде другаде ще мине и щял до отиде в друга държава. С такива хипотези не следва да се работи. В следствие на всичко това, един работодател, който е бил изцяло коректен и един работник, който е одобрен, не могат да си осъществят трудовото правоотношение, от което страдат и двете страни. Няма никакви основания за този отказ и моля да бъде отменен. Претендирам разноски само за ДТ.

ЮРИСТ А.: Оспорвам жалбата като неоснователна и недоказана. Постановеният отказ е законосъобразен и са спазени изискванията, предвидени в закона. Допълвам, че според ЕСПЧ е възприел като основно правило, правото на всяка държава да определя влизането, пребиваването и експулсирането на лицата, които не са техни граждани. Все пак получаването на виза не е субективно право на нито един чужд гражданин, а само една правна възможност.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: